

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੁਰੀ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਬੁੱਧੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧ ਚਾਹੀਦੀ।”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਪਾਪ ਕਿਹੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇਕਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਬਜਾਏ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ, ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਖਰਾਬ ਖਿਆਲਾਤ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਮਾਇਆ ਵਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਫੈਰਨ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਏ ਕਿਥੋਂ ਹਨ? ਰੂਹਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ। ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਬੇਲੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਉਹੀ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਵਕਤ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਂ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਖਾਕੇ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਨਾਮ ਸਭ ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਦ ਫੇਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਉਦੋਂ ਲਗੀ ਸੀ ਜਦਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਭੁੱਲ ਕੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਇੱਕ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਅਤੇ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਗੰਡ ਫਾਦਰ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਅਰੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬਸ ਇੱਕ ਰਸਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਦਸ਼ਹਿਰਾ ਮਨਾਉਣ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਰੂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਹੈ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਨ ਦੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕੀਂ ਕਥਾਵਾਂ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫੇਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਹਨ ਚਾਰ। ਹੁਣ ਡਿਟੀਜ਼ਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਸੁਰੀ ਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਖਿਆਲਾਤ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਵੇਖੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰਾਬ ਖਿਆਲਾਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੱਟ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਖਰਾਬ ਖਿਆਲਾਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਦੀ ਦੇਹ ਵੱਲ ਖਿਆਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਾਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਬੜੀ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹੰਸੀ - ਮਜ਼ਾਕ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਸਦੈਵ ਸ਼ੁੱਧ ਵਚਨ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਕੁਵਚਨ ਨਹੀਂ। ਹੰਸੀ ਮਜ਼ਾਕ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੰਸੀ ਕੀਤੀ.....ਉਹ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਕਾਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੰਸੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਾਯੂ ਹੋਵੇ। ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਨਾਂਗੇ ਲੋਕੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਵੱਖ ਹਨ। ਪਰ ਕਰਮਇੰਦੀਆਂ ਦੀ ਚਲਾਏਮਾਨੀ ਸਿਵਾਏ ਯੋਗ ਦੇ ਕਦੀ ਨਿਕਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਮ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ, ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਚਲਾਏਮਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਗੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਚਲਾਏਮਾਨੀ ਹੋਵੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਯੋਗੀ ਲਾਈਫ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਵਸਥਾ ਬੜੀ ਪੱਕੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਸਭ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਸ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿਲੇਗਾ। ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਗੋਇਆ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੇ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਲਾਇਕ ਹਨ। ਸਬਜੈਕਟਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਡਰਾਇੰਗ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਕਾਮਨ ਸਬਜੈਕਟ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੇਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਣਗੇ ਉਦੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਣਾ ਹਜ਼ਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ, ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵੇਖਦੇ ਨਾ ਵੇਖੋ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰੋਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ - ਜੋ ਮਹਾਂਰਥੀ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ, ਕਿੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਗ਼ਰੀਬ। ਰਾਜਾਈ ਪੱਦ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਹਾਂ, ਰਾਵਣ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਨੀ ਹੈਲਥ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਚਲਨ ਇਵੇਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਕਿੰਨੇ ਨੰਬਰ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ, ਫੇਰ ਉਸ ਵਕਤ ਹਾਏ - ਹਾਏ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਨੇ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਆਕੇ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸ਼ੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਦਵਾਈ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਦਾਦਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਡਾਪਟ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੂਜਯ ਤੋਂ ਫੇਰ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫੇਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪੂਜਯ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ। ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀ ਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਹੈ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਹੋ ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਹੋ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੁਵਚਨ ਕੱਢੇ ਜਾਂ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਫਟਕਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਸਾਡੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕੁਵਚਨ ਕਿਉਂ ਨਿਕਲੇ, ਸਾਡੀ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਉਂ ਗਈ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚਮਾਟ ਵੀ ਮਾਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਸਕੇਗੇ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕੁਵਚਨ ਨਾ ਨਿਕਲਣ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਵੀ ਕੁਵਚਨ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਸਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਿਓਰਟੀ ਹੈ ਹੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਕੁਵਚਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਬੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੜੀ

ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਅਭਿਮਾਨ। ਦੇਹ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਬਾਪ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ। ਫੇਰ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਭ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਇੰਨੀ ਵੀ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਸਭਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਤ੍ਰੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਤ੍ਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਲੀਲਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਲੇਬਰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੁਝ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਖੁਦ ਹੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣਗੇ। ਰਾਵਣ ਇੱਕਦਮ ਪਤਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਰਿਸਤਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਰਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਫੇਰ ਕਿੰਨਾ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦਰ - ਦਰ ਭਟਕਣਾ ਛੱਡ ਦਵੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਸ ਇਹੀ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਪੱਕਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਾਂਗੇ, ਉਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਦਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਢੇਰ ਹਨ। ਫਾਰਨਰਸ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਦੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੰਸੀ - ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਾਯੂ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਵਚਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੇ ਹਨ।

2. ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਆਪੋਹੀ ਸਜਾ ਦੇਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਨ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਭਨੂੰ ਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਯੋਗੀ ਭਵ :
ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਨ ਦਵੇ, ਮੰਨੇ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਭਰਾ, ਮਿੱਠੀ ਭੈਣ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਸਦਾ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ, ਸਨੇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਚਲੋ। ਇਹ ਮਾਨ ਦਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਨ ਦਿਆਂ ਇਹ ਵੀ ਰਾਇਲ ਭਿਖਾਰੀਪਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਯੋਗੀ ਬਣੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਬਰਖਾ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਸਤ ਬਣਾ ਦਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਪੱਥਰ ਵੀ ਸੁੱਟੇ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਰਤਨ ਦਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਨਵ - ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਨਿਮਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ।
